

Evanghelia Turnului Babel

16 martie 2008

Gili Cârstea

Toate bisericile creștine, toate confederațiile ecumenice, susțin că misiunea lor fundamentală este predicarea evangheliei. Dar predicarea evangheliei, spun ei, nu este credibilă datorită fragmentării masive a creștinismului. Sugestia aceasta este împărtășită și de anumite entități ale bisericii rămășiței, care declară [aici] că fragmentarea lumii creștine este „un scandal” ce nu mai poate fi tolerat. Aprobarea tacită a Conferinței Generale, sau cea declarată public a Diviziunii Euro-Africa [aici], stau ca mărturie că alianțele ecumenice în care se aventurează biserica rămășiței nu sunt mici derapaje locale, ci un trend care va schimba complet înțelegerea actuală a bisericii despre apelul lui Dumnezeu ca poporul Său să părăsească Babilonul cel mare.

Momeala aceasta cu predicarea evangheliei alături de bisericile “surori” se dovedește destul de eficientă, deși avem la dispoziție toate semnele de identificare ce dovedesc că ea nu este decât un fals grosolan.

Capitolele 13 și 14 din Apocalipsa sunt o descoperire a cadrului în care va fi dusă evanghelia ultimei generații, și în ce va consta ea. Ascultați:

„Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel, și vorbea ca un balaur. Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei; și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată” (Apoc 13:11-12).

Nu există dubii că aici este vorba despre Statele Unite, o democrație fondată pe republicanism și protestantism, adică o țară fără rege și o biserică fără papă. În ciuda acestor două „coarne” ca ale unui miel, fiara aceasta vorbește „ca un balaur,” și are o agendă secretă pe care puțini o sesizează. Ea este, în realitate, la dispoziția „fiarei dintâi,” adică a Romei papale, care se profilează pe scena politică tot mai amenințător, dovedind că rana de moarte suferită în trecut s-a vindecat complet.

„Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei.” De unde avusese „fiara dintâi” puterea care o dusesse la glorie absolută? De la Balaur, evident. Cu aceeași putere lucrează și fiara cu două coarne ca ale unui miel, iar scopul ei este să facă pe locuitorii pământului „să se închine fiarei dintâi,” care a revenit pe scenă și solicită supunere absolută de la toți împărații pământului.

Sigur că despre toate acestea nu citiți în ziare și nu vedeți la știri; ele se petrec în spatele cortinei, ca orice operațiune controlată de stăpânitorii întinericului acestui veac. Dar Scriptura trage cortina și aduce pe scenă tot grupul de actori ai acestei mari tragedii universale, deoarece a venit ceasul judecării lui Dumnezeu, iar dreptatea Sa trebuie judecată pe baza faptelor doveditoare.

Și ce vedem pe scenă? O coaliție formată din Balaurul, fiara și profetul mincinos, al cărei scop este descris astfel:

„Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se pogoare foc din cer pe pământ, în fața oamenilor. Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei” (Apoc 13:13-14).

Această putere de amăgire are efecte practice:

„Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia” (13:14).

Ce înseamnă „să facă o icoană fiarei” a cărei rană mortală se vindecase? Înseamnă că toate națiunile pământului au primit misiunea de a modela sistemul lor de guvernământ după cel al fiarei dintâi, adică puterea civilă controlată de biserică. Când regele, sau președintele, se află sub controlul edictelor bisericesti, acea națiune a făcut o icoană fiarei.

Acum urmăriți de ce este nevoie ca națiunile să facă o icoană fiarei:

„I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească, și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei” (13:15).

Când icoana fiarei prinde viață într-o societate, ea „vorbește,” adică emite legi, produce o legislație în care sunt aplicate pedepse civile pentru infracțiuni religioase. Orice disidență față de noua formă de guvernământ va fi întâmpinată cu cele mai severe pedepse, mergându-se chiar până la moarte.

Cum vor fi amăgite masele să accepte o întoarcere la metodele de guvernare ale evului mediu, în care biserica avea drept de viață și de moarte asupra împăraților? Cei care au studiat istoria acelei perioade știu bine cum funcționa societatea atunci. Regele primea autoritate de la Dumnezeu prin biserică. De la biserică afla el voia lui Dumnezeu despre cum trebuie sau nu trebuie să guverneze. În momentul în care intra în conflict cu interesele bisericii, ungera divină îi era retrasă și devenea un simplu muritor, un eretic ce putea fi asasinat de orice credincios loial lui Dumnezeu, adică bisericii. Regele primea autoritate prin biserică, spre a sluji interesele bisericii.

Astăzi observăm că lumea este îndrumată, pe căi oculte, spre acest gen de guvernare. Problemele grave care amenință civilizația se înmulțesc, natural sau artificial, iar oamenii își pierd încrederea în capacitățile guvernelor lor corupte de a găsi o soluție viabilă la aceste amenințări majore. Pe acest fond de nemulțumire generalizată și teamă de viitor, bisericile strigă tot mai tare că soluția este o întoarcere la Dumnezeu. Ele observă că nu au forța necesară de a impune

guvernelor punctul lor de vedere, din cauza sistemului democratic de acces la putere, și atunci singura soluție este unirea bisericilor, ecumenismul. Cu vocea tunătoare a 80-90% din întreaga populație, ce politician sau partid nu ar tremura la dorințele acestui sindicat religios? În plus, această mișcare va fi văzută ca o întoarcere la Dumnezeu, singura măsură înțeleaptă în fața calamităților cu care Cel de sus ne atrage atenția că mergem pe un drum greșit.

Când biserica reușește să încalce și să pună frâu puterii civile, opresiunea și constrângerea conștiinței urmează imediat:

„Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei sau numărul numelui ei” (13:16-17).

Ei bine, acesta este cadrul în care va trebui dusă evanghelia veșnică. Să vedem dacă ea se potrivește cu ceea ce auzim noi astăzi la amvoane prezentat ca fiind evanghelia.

Ioan spune așa: „Și am văzut un alt înger care zbura prin mijlocul cerului, cu o evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărui seminții, oricărui limbi și oricărui norod” (Apoc 14:6). Ascultați ce spune această evanghelie veșnică:

„Temeți-vă de Dumnezeu, și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!”

„Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: ,A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!’”

„Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: ,Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei, și oricine primește semnul numelui ei!” (Apoc 14:6-11).

Prin urmare, evanghelia autentică, spre deosebire de evanghelia Turnului Babel care circulă astăzi în lume, descoperă că omenirea se află sub o puternică amăgire, întreținută la nivel global. Toate neamurile sunt amărite de vinul Babilonului. Judecata lui Dumnezeu, al cărei ceas a sosit, descoperă că omenirea nu se închină Dumnezeului Creator, ci unui impostor numit Balaurul, Șarpele cel vechi, care a dat puterea lui fiarei, iar aceasta a amăgit toate națiunile să facă o icoană papalității. Această nouă formă de guvernare, în care puterea civilă este la discreția bisericii, a produs o legislație prin care slujitorii lui Dumnezeu sunt amenințați cu anihilare completă dacă nu se supun edictelor bisericesti.

Dumnezeu anunță omenirea că nu El se află în spatele acestei coaliții globale, și că toți cei care se închină fiarei sau icoanei ei se află sub controlul Balaurului, adversarul Său.

Unde este această evanghelie astăzi? Cine o duce? De ce nu vorbesc astfel departamentele de relații publice ale bisericii, în vasta lor operațiune de împrietenire cu bisericile „surori”? De ce publicațiile bisericii nici măcar nu amintesc de explozia fenomenului ecumenic, și de rolul lui în formarea noului imperiu european? De ce buletinele de știri ale bisericii rămășiței nu vorbesc despre prezența celor mai multe Uniuni de Conferințe din Europa în asociațiile ecumenice, sau despre participarea reprezentanților de rang înalt ai bisericii la toate adunările generale ale Consiliului Ecumenic Mondial? De ce nu vorbesc amvoanele adventiste despre progresul rapid dar mascat al puterii papale, deși presa internațională acordă spații largi influenței masive a Vaticanului în politica internațională?

Acea evanghelie veșnică pe care a văzut-o Ioan, ale cărei elemente fundamentale sunt cele trei solii îngerești, a fost părăsită în favoarea evangheliei sociale care urmărește ridicarea împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Adică Turnul Babel modern. Acea evanghelie produce despărțire, separare de practicile, concepțiile și ideologiile lumii, o izolare marcantă de societatea care este manipulată și pregătită să primească semnul fiarei. Evanghelia socială este inclusivă, iubitoare, ea nu face deosebire între neleguire și neprihănire, între păcat și lege, deoarece scopul ei este să coalizeze întreaga omenire în jurul triplei alianțe: Balaurul, fiara, profetul mincinos.

Scopul triplei alianțe este ridicarea unei împărății de aur, a unei noi ordini mondiale, în care evanghelia veșnică nu are niciun loc, deoarece ea demască marea conspirație și trage o linie de despărțire clară între sigiliul lui Dumnezeu și semnul fiarei. În religia Babilonului, singurul mare păcat este separatismul, disidența produsă de loialitatea față de legea lui Dumnezeu; oameni care vorbesc limbi diferite nu pot construi împreună un turn de scăpare pentru rasa umană. Împotriva celor care nu primesc semnul fiarei se va dezlănțui iadul, deoarece vor fi prezentați ca fiind cauzele calamităților ce s-au abătut peste planeta noastră.

Credeți că biserica rămășiței va rezista acestor presiuni imense, mai ales că ele vor fi făcute în numele lui Dumnezeu, și spre binele omenirii? Circumstanțele nu vor fi diferite de cele din anii trecuți, ba chiar vor fi mai favorabile, mai aliniată credințelor și speranțelor noastre decât în trecut.

În Germania terorii naziste, biserica nu a rezistat ideologiei social-naționaliste. A făcut compromis după compromis, deoarece, spun conducătorii ei de astăzi, „natura și caracterul dictaturii național-socialiste nu au fost înțelese la timp și suficient de clar, iar natura păgână a ideologiei [naziste] nu a fost identificată cu claritate.” [aici].

În țările aflate sub dictatura comunistă, biserica nu a rezistat ideologiei ateiste, chiar dacă a înțeles la timp și suficient de clar, și a fost identificată fără dificultăți, natura păgână a acestei ideologii.

Ce se pregătește acum este infinit mai subtil, deoarece Planul pretinde că urmărește ridicarea împărăției lui Dumnezeu pe pământ, spre bine familiei omenești pe care Dumnezeu o iubește atât de mult și pentru care a făcut sacrificiul suprem. Cine s-ar putea împotrivi la așa ceva? Cine nu este dispus să sacrifice pentru același scop niște mărunte credințe particulare, sprijinite pe versete ale Bibliei greșit înțelese?

Cred că nu ați uitat episodul cu Operațiunea Ploaie Globală. Acei oameni au contat pe un lucru evident: Cine s-ar putea împotrivi invocării Ploii Târzii? Să fii adventist și să nu participi la efortul colectiv de a aduce Ploaia trebuie să ai grave probleme cu capul. Stratagema a reușit. Mii de membri ai poporului nostru s-au lăsat amăgiți de valoarea rugăciunii convergente practică în New Age, și nu mai lipsea decât să țopăim ca profeții lui Baal în jurul altarelor noastre spre a-L convinge pe Dumnezeu că a venit timpul să dea un semn de viață. Eșecul a fost răsunător, și doar excepționala îndurare și milă a lui Dumnezeu ne-a ferit de redeșteptările false pe care le pregătea Balaurul pentru noi. El era cu totul dispus să ne ofere puterea pe care o cerem de la Dumnezeu, și pe care El nu pare dispus să ne-o pună la dispoziție.

La fel se va întâmpla și acum. Momeala va fi frumos ambalată în concepte biblice cu care rămășița se identifică. Vor fi folosite slogane creștine, iar limba de lemn va fi înlocuită cu citate biblice care susțin că binele aproapelui este binele suprem. Ei știu foarte bine că plasa trebuie țesută destul de fin, dacă speră să amăgească “chiar pe cei aleși” spre a-i aduce în mijlocul Babilonului cel mare.

Acest atac se desfășoară pe un front larg, și cel mai adesea în subteran, dar nu este dificil să observăm că metoda câștigătoare pare a fi invitația de a duce evanghelia cu o singură voce. Ei spun așa bisericii rămășiței: “Misiunea voastră este ducerea evangheliei în toată lumea? Bun! Și a noastră la fel. Nu ne deranjează credințele voastre specifice, suntem dispuși să vă întindem mâna frăției în Hristos și să mergem alături de voi în misiunea pe care ne-a încredințat-o Hristos.”

Cine poate refuza așa ceva? Invitația a fost primită, iar efectul ei imediat este asocierea segmentelor naționale ale bisericii în alianțe ecumenice. Nimeni nu se sesizează că scopul declarat al acestor federații este unitatea trupului lui Hristos, unirea vizibilă – adică instituțională – a bisericilor. Evanghelia veșnică a fost confundată și înlocuită cu evanghelia Turnului Babel.

Aceasta este calea prin care biserica pătrunde în mijlocul Babilonului spiritual de astăzi, părăsind pe drum toate bagajele doctrinale specifice, care din motive de corectitudine politică nu pot fi introduse în Babilon. Nimeni nu pare speriat de avertizarea Scripturii că Babilonul este “locașul” demonilor, casa păsărilor necurate și urâte, și că este absurd ca poporul lui Dumnezeu să se roage pentru vize de intrare într-o asemenea entitate.

Cât de departe suntem dispuși să mergem, mânați de sloganul că evanghelia trebuie dusă “cu o singură voce”? Când vom vedea că evanghelia activiștilor din Babilon nu este evanghelia veșnică a întregii solii îngerești? Când vom sesiza că între sigiliul lui Dumnezeu și semnul fiarei există deosebiri majore, care nu ne permit să ne alăturăm efortului ecumenic prin care biserica va controla puterea civilă?

Despre toate acestea, presa și amvoanele bisericii păstrează o tăcere mormântală.

***